

Tillbaka till populismen?

Liksom många andra vänsterpartister har jag sålt momsbefriad mjölk. Det var på Stortorget. Vi sålde dessutom dyr moderatmjölk, för de ville höja moms - och så den gamla vanliga sossemjölken, förstås. Ett gäng ungdomar köpte flera paket av moderatmjölken, så partiet tjänade förmodligen några kronor. Kanske vann vi också några röster i valrörelsens slutskede. Dock knappt ungdomarnas. Mjölken hade nämligen varit med förr.

Under senaste valrörelsen var det inte aktuellt att sälja någon momsbefriad mjölk. Vänsterpartiet är på väg bort från den gamla parollen om att maten ska vara momsbefriad. Självt tror jag inte alls på diffrenierad moms längre. Folk kan själv avgöra hur de ska använda sina pengar utan statliga pekpinor i form av subventioner av vissa varugrupper. Och förresten är det största problemet i Sverige knappast att folk äter för lite.

Behåll matmomsen

Slopad matmoms är ett stöd för barnfamiljer och lågavlönade, så jag i megafonen på Stortorget. Och det stämmer nog. Men ingen vet hur stor del av moms-sänkningen som verkligen slår genom i pris-sänkningar. Bönderna och främst deras organisationer lägger beslag på en stor del av subventionen och sedan vill köpmännen ha sin del. Vill man stödja lågavlönade barnfamiljer finns det mycket enklare och träffsäkrare metoder.

Nu har socialdemokraterna kommit överens med centern om att sänka matmomsen. Det försämrar statsbudgeten med ca 8 mdr kr. Samtidigt gör man indragningar på andra områden. Sänkningen av ersättningen till arbetslösa motsvarar t ex ca 2 mdr kr och försämringen för kommunerna, som slår mot skolan och barn- och äldreomsorgen, motsvarar 8-9 mdr kr.

Socialdemokraterna har inte stått på några torg och raggat röster med populistiska krav på sänkt matmoms. Det är en gåta att de kunde gå med på en så dålig politik.

Blockpolitik

Spräcka den borgerliga fronten hade de kunnat göra direkt efter valet när Bengt Westerberg erbjöd samarbete med ett socialliberalt folkparti. Rimligen hade det varit ett bättre alternativ än centerpartiet med dess reaktionära familjepoli-

tik, kulturkonservatism och vilja att riva ner socialförsäkringssystemen. Då hade man dessutom ännu effektivare isolerat moderaterna. Det erbjudandet sa man nej till och vände sig i stället till Vänsterpartiet.

Först presenterade regeringen sina besparingsförslag. De mötte protester. Sedan inbjöds Vänsterpartiet till överläggningar och kunde i opinionen framträda som det parti som "ryckte Carlsson i vänsterarmen" och modifierade närskärningspolitiken.

Samarbetsproblem

Den typen av samarbete kan inte hållas i längden. Ur det perspektivet var Vänsterpartiets erbjudande om en långsiktig överenskommelse helt riktig. Det hade inneburit att man tog ett gemensamt ansvar och delade på kritiken mot nödvändiga besparingar. Ett Vänsterparti som på allvar tog ett sådant ansvar hade kunnat erbjuda en viktig hjälp i diskussionerna med traditionalisterna inom arbetarrörelsen.

Socialdemokraterna var kanske aldrig på allvar intresserade av något mer varaktigt samarbete med. Kanske var tanken från början att de skulle höja skatter med Vänsterpartiet men göra besparingar med något borgerligt parti. Eller också blev de helt enkelt skrämde av opinionsmätningarna.

Tröts att det redan fanns en riksdagsmajoritet för en sänkning av barnbidraget var Socialdemokraterna emellertid angelägna om att få med Vänsterpartiet. Man kan spekulera i vad som hänt om det blivit en sådan överenskommelse.

Rimligen hade det varit svårare för sossarna att därefter ta kontakt med centern. En s/v överenskommelse hade naturligtvis inte innehållit någon sänkning av matmomsen och man hade inte heller behövt sänka ersättningen i arbetslöshetsförsäkringen. Kanske hade det också blivit fler markeringar i stil med minskningen av avdragsrätten för pensionsförsäkringar - som liberalerna på DN:s ledarsida (de som annars är mycket för besparingar) kallar "brandskattning".

Tyvärr blev det inte så. Istället verkar samarbetet med centern fördjupas.

Vad gör vänsterpartiet nu?

De snabbrev som partisekretären Lars Ohly skickar ut till mig och andra partiaktivister andas

snarast lättnad över detta. Nu blir Vänsterpartiet ett riktigt oppositionsparti igen. Det verkar som om Vänsterpartiets uppgifter nu är att säga nej till alla besparingar som kan drabba "vanligt folk". De överenskommelser man redan gjort låg egentligen långt från v:s politik men gjorde dåliga sosseförslag lite bättre. Taktiken är alldeles uppenbart att samla så mycket sympati som möjligt från sossarnas traditionalistister.

Det är en katastrofal taktik. Visst finns det mycket att kritisera regeringen för, bl a matmoms-sänkningen och det riktade arbetsmarknadsstödet - de miljarder som läggs ut på detta hade kunnat användas bättre.

Realism eller populism

Men överenskommelsen med centern har hitills inte gett upphov till en helt ny politik långt till höger som Lars Ohly vill ha det till. Vänsterpartiet borde kritisera de dåliga inslagen och komma med egna alternativ. Vad är t ex Vänsterpartiets alternativa besparing inom familjepolitiken?

Den här valperioden har börjat bra. Om Vänsterpartiet ska byta politik och damma av de populistiska flosklerna igen kommer vi inte att göra någon nytta alls vare sig för arbetarklassens kortsiktiga intressen eller för att återupprätta politiken och göra landet friare gentemot de som tagit sig rätten att tolka marknaden. Och det borde väl vara målet för ett Vänsterparti.

Några väljarsympatier vinner vi heller inte på det. Vänsterpartiet blir helt enkelt ointressant.

Roland Andersson

Skärtorsdag på dagis

"Ska vi rulla ägg?" Förslaget möts med bifall av en barngrupp, hälften så stor som den brukar vara. Tio ägg med namn på läggs varsamt i en äggkartong. Den varma vårvinden överraskar. I skrinan hamnar mössor, vantar, halsdukar och dragkedjorna på överallerna åker ner. Vi går till pulkabacken, där tusenskönorna blommar, buskarna är ljusgröna och häcksnåren fulla av fågelkvitter. På backens krön ställer vi upp på en linje, var och en med sitt ägg i handen. Vi sätter oss på huk och på samma gång släpper vi våra ägg och låter dem rulla. Alla utom Ville, för han kastar sitt ägg ner för backen, rusar efter det och jublar "mitt kom längst". Om och om igen upprepas proceduren. Villes ägg håller trots den brutala behandlingen. När "sista gången" utbasunerats tar barnen sina ägg och lägger dem försiktigt tillbaka i kartongen. Alla utom Ville. Han kastar sitt ägg i backen, sätter klacken på och betraktar med förtjusning ägggröran. "Men Ville då, nu har du inget ägg att äta!" Det hör inte Ville för han är redan på andra sidan gräsmattan.

När Emma, 3,5 år, hämtas på eftermiddagen berättar mamma om morgonens bestyr. Emma skulle vara påskkärring och hon hade fått på sig kjol, förkläde och huckle. Mamma hade letat fram en kaffepanna och Emma hade tagit sin svarta leksakskatt. Kvasten kunde de dock inte hitta och till sist sa Emma. "Det gör ingenting. Jag kan ta bussen."

A-S L

V-medlemmar!

Läs gärna hela Veckobladet (och prenumerera sen om du inte redan gjort det, 90 kr till årets slut), men missa framför allt inte artikeln om förstamajfirandet som innehåller viktig information. Det blir inget annat medlemsutskick inför första maj, hälsar styrelsen.

What can a poor man do?

Det har redan varit en del bråk om kandidaterna till höstens EU-val. Centerpartiets nej-sägare har t ex klagat över att de inte får egna listor att rösta på och hotat med att öppna eget. Det är lätt att förstå deras inställning, men man kan också invända att de får åtminstone upp sina kandidater på partiets listor. Detsamma kommer säkert också att gälla för socialdemokraternas nej-sägare. Därmed har de garanterats den formella möjligheten att genom strykningar markera sin inställning. Ja, de kan till och med påverka vilka kandidater, som blir valda.

Hellre sjövid nej än balanserad ja

Vad gör då en vänstersympatisör på valdagen? Frågan är befogad, åtminstone här i Lund, där man ofta träffar vänsterfolk, som säger sig har röstat för medlemskap, eller som röstat mot, men hoppats på ja-seger. Lund avviker säkert inte så mycket från Stockholm, Göteborg, Malmö eller andra ställen där majoriteten av befolkningen var för medlemskap. Där finns säkert också representanter för europavänstern, som funderar över hur de skall rösta.

Jag har ingen fullständig bild av nomineringarna till vänsterpartiets enda valsedel, men intrycket är ändå att det har ansetts som självklart att det bara skall finnas kända nej-sägare på denna. Detta sägs inte någonstans i officiellt partimaterial. Partistyrelsen betonar i stället att man gärna får gå utanför partiet när man nominerar till listan, men undertexten är ändå att man då skall söka kandidater bland EU-motståndarna. Min gissning är också att det har varit lättare att acceptera en "sjövid" EU-motståndare än en balanserad förespråkare. Allt detta är begripligt. Frågan är om det är särskilt klokt.

Klok taktik

Varför skall de som delar den europeiska vänsterns syn på EU mer eller mindre tvingas att skolka från valet i september. Ja, kanske t o m rösta på någon annan lista istället för på vänsterpartiets?

Det skulle vara både en markering av öppenhet och tolerans och klok taktik om det fanns någon identifierbar EU-förespråkare på någorlunda hög plats på vänsterpartiets valsedel i Sveriges första val till Europaparlamentet.

Rolf L Nilson

Aktuellt och historiskt

Visst är det här ett lokalt blad, men det är omöjligt att låta bli att skriva om politiken i landet just nu. Hur ska man se på vad socialdemokraterna håller på med? Jag har två förslag

I: En självklarhet.

Sätt politiken först, manade Mao på sin tid. Javisst, och för socialdemokraterna måste det angelägnaste alltid vara att splittra borgerligheten. Här fanns ett nedgången centerparti, märkt av valnederlaget och med en ledare som är på utgång. Det var som upplagt för en invitation och den tycks nu lyckas. Ett folkrörelseparti, ett intresseparti med många likheter med socialdemokraterna, vad mer kan man begära? Det har gått bra förr, rentav med regeringskoalition, och i mången svensk kommun regerar (s) och (c) utmärkt samman.

Politiken inte så viktig

Uppgörelsens politiska innehåll? Mindre viktigt på kort sikt faktiskt, det spelar inte så stor roll om man höjer eller sänker den ena eller andra skatten så länge det inte går för hårt åt lägre betalda halvan av inkomsttagarna. Vad gäller Marknaden är den inte intresserad av sådana detaljer, den agerar på grundval av psykologi och känsla. Kan man få stabila majoriteter i riksdagen blir den nöjd så småningom.

Problem på sikt? Jo, men stänger man något kärnkraftverk om något år eller skjuter på Öresundsbron ska det väl gå att leva med. Det är flexibla partier det här som klarar att vända på klacken bara man får igenom någon symbolfråga.

II: Fjärde gången gillt

När jag läste Marxistisk grundkurs betonades hur socialdemokraterna tre gånger hade svikit sitt mandat och de idéer rörelsen stod för.

Första gången var 1917. Landet var i uppror, arbetarna svalt, regeringen hade låtit maten gå till Tyskland, kungen var djupt komprometterad. Republikerna hade varit möjliga och grundläggande förändringar i makt- och egendomsförhållanden låg inom räckhåll. Socialdemokraterna valde bort förändringarna och nöjde sig med att få igenom rösträtten och bäddade för en politisk ökenvandring genom 1920-talet.

Ingen maktförskjutning

Andra gången var 1932. Massarbetslöshet, kris, arbetare i demonstrationståg skjuts av militär. Socialdemokraterna väljer att göra upp med dåvarande bondeförbundet och långsamt, mycket långsamt starta folkhemsbygget.

Tredje gången var 1945. Året innan hade man skrivit arbetarörelsens efterkrigsprogram, med socialisering av banker, försäkringsbolag, oljebolag. Men inför borgerlighetens ideologiska offensiv kapitulerar man, ligger lågt. Det glider ut i lite stillsamma sociala reformer som förvisso tjänar småfolket, men som inte ändrar ett jota av makt- och egendomsförhållanden. Storfinsans sitter i orubbat bo och borgerlighetens hegemoni över statsmakten ligger kvar.

År 1995 ett nytt sådant årtal? I 1994 års val är vänstervinden påtaglig: socialdemokraterna, vänsterpartiet och miljöpartiet går fram och vinner en stabil majoritet. De båda mindre partierna gör heller inga konstigheter utan förklarar sig mer eller mindre villiga att stödja regeringen. Det finns en fungerande riksdagsmajoritet för en måttfull vänsterpolitik. Men socialdemokraterna försöker inte driva vänsterpolitik utan gör upp med ett borgerligt parti.

Vad är sanning?

Jag tycker inte det är lätt att välja

Många bäckar små

Ingen har väl kunnat undgå den lysande gula informationsbuden, som stått på Mårtenstorget de senaste veckorna. Buden turnerar runt i kommunen och återkommer till Mårtenstorget i slutet av april. Den är ett av många inslag i kommunens informationskampanj, som kallas Vision 21 och har som målsättning att få invånarna i Lunds kommun att börja agera för en hållbar utveckling, få oss att förändra vårt tänkande och beteende i de många vardagssituationer där vårt handlande har konsekvenser för miljön. Kampanjen har pågått sedan i januari och kommer att fortsätta året ut. Det är naturligtvis ingen enkel uppgift att få oss lundabor att förändra våra vanor och attityder och kanske inget man åstadkommer på ett enda år. Realistiskt är väl att se denna kampanj som ett första

led i en process som förhoppningsvis fortsätter av egen kraft.

Hinder att övervinna

Ett av många hinder för att förändra människors beteende i miljösammanhang är att vi lätt skyller miljöproblemen på de stora strukturerna utanför vår egen kontroll. Målet med Vision 21 är att vi ska se vår egen roll och få oss att känna ett personligt ansvar för miljön. Var och en av oss skapar faktiskt ett enormt avfallsberg varje år. Kan berget minskas genom att vi förändrar våra vanor så har redan genom detta en stor miljövinst gjorts. Naturligtvis måste politiska beslut också till för att rädda miljön, men mycket kan förbättras genom att vi i varje valsituation tänker på vilka miljökonsekvenser vårt

mellan de båda tolkningarna ovan. Jag minns hur Ernst Wigforss sa om 1917: "Ja, förnuftet sa ju en sak och känslan en annan, och det var förnuftet som fick segra." Jo, kanske. Å andra sidan var Wigforss ännu vid slutet av 60-talet upprörd över Erlanders ovilja att driva vänsterpolitik. Wigforss såg det som ett svek. Ja, och 1980-talets socialdemokratiska politik som släppte fram kapitalet till centrum av scenen var en fortsättning på det.

Nu har man alltid hävdat att det är inte så lätt, en regering kan inte göra så mycket. Göran Persson säger ju med biblisk tyngd om dagens läge: "Den som står i skuld är icke fri". Nej, det är extra illa nu. Men det finns ju en vilja att göra något i denna vänsterhalva av valmanskåren om bara bördorna fördelas rättvist. Men i dagens tidning står det att VD:arna vid landets stora företag i genomsnitt har höjt sina löner med 25 % det här året.

Vad ska man göra?

Mest illa därän av alla är nog vänstersossarna. De har börjat vifta med upprorsfanan men det brukar aldrig bli så mycket av de där Dala-upproren och vad de nu heter. Några milda ord av någon utskickad politruk och så är det upproret över.

Vänstern har det inte heller så lätt: just när vi började vänja oss vid att ställa upp med bibehållen självaktning och kritiskt sinne, går sossarna åt ett annat håll. Mycket riktigt dyker det den gamla ortodoxin i vänsterpartiet upp igen och talar om att nu ska vi återta rollen som oppositionsparti.

Själv tror jag att den bästa utgångspunkten är att gilla läget. Det är som det är, och då gäller det att utan att ge avkall på egna idéer fortsätta att stödja en vänsterinriktning för landet. En början kan ju vara att demonstrera 1:a maj.

Lucifer

handlande leder till.

Många människor har ett starkt medvetande om *problemen* på miljöområdet. Tyvärr har ofta pessimismen en tendens att bli total när miljöfrågor diskuteras. Pessimism är naturligtvis också ett hinder för förändring. Vision 21 vill undvika denna fälla genom att peka på lösningar på problemen och kampanjen fäster stor vikt vid att presentera de framgångar som gjorts på miljöområdet i Lunds kommun.

Tema med variationer

Den del av kampanjen som riktar sig till oss lundabor i allmänhet har olika teman varje månad. Nu i april presenterar de framgångar som gjorts på miljöområdet i Lunds kommun.

forts sid 3

Hur vill vi bo?

Vi bor på många olika sätt och är mer eller mindre nöjda med det. Även om en del av oss inte bryr sig så mycket om sitt boende så är jag säker på att det finns lika många som drömmer om något annat. Och det är då inte bara frågan om att bo billigare - för det kanske vi alla vill - utan det är drömmar och idealbilder av alla de slag. En del av oss vill sitta högt upp på sin vindområde inglasade balkong och titta ut över den vidsträckta slätten. Andra vill bo på marken och ha nära till gräs och ogräs. Somliga vill flytta närmare salutorget och bion medan andra längtar till ensligheten och stillheten. Och så finns det några av oss som vill bo kollektivt och förena det privata med det gemensamma.

Hemkänsla

Själv har jag länge tillhört dom som vill bo

kollektivt. Och jag har länge trott att det egentligen inte spelar så stor roll var det här drömda kollektivhuset ligger bara det verkligen blir ett kollektivt boende. Så är det kanske fortfarande. Men på senaste tiden har jag upptäckt något annat som jag inte riktigt väntat mej. Våra drömmar och idealbilder om boendet är inte hämtade från luften, från fantasin eller från något rationellt tänkande. De grundar sig på erfarenheter och vanor. Långvariga, vardagliga erfarenheter av en viss slags boendemiljö sätter sina spår. De skapar hemkänsla.

Jag har bott i 30 år i Gamla Stan i Stockholm, vandrat på trånga, stenlagda gator till och från jobbet, haft en putsad tillfasad att titta på några meter utanför mitt fönster,

lyssnat till stadsljud, mest fotsteg och människoröster, haft högt i tak men långt till närmaste träd. Jag är inte född i den där miljön och kände mej ett bra tag ganska främmande både i den och för den. Men med tiden blev den en vana.

Stenstadsdröm

Så en dag återupptäckte och återupplevde jag plötsligt den här miljön i Malmö. Det var på östra sidan av Gamla Stan i Malmö, tätt intill Drottningtorget, dit jag gått för att titta på ett par gamla fabriksbyggnader som kanske kan byggas om till bostäder, som t.o.m. kanske kan bli kollektivhus. Där stod jag i ett trångt och slutet stadskvarter, en riktig storstadsmiljö, sten på sten, utan ett endaste grässtrå och kände hjärtat klappa av hemkänsla. Just så skulle jag vilja bo. Där var den igen, min gamla vanda miljö.

Jag tror inte att det blir så. Jag tror inte att jag nånsin kommer att bo i det där

kvarteret. Men upplevelsen var ändå fin.

Russinet

När det gäller kollektivhus i Lund så finns det en förening som heter Russinet. Vi vill bygga ett hus för medelålders och äldre, för människor i den andra halvan av livet som vi uttrycker det. Föreningen har haft en hel del bakslag men nu har vi samlat oss för det avgörande försöket. Vi vill att beslutsfattarna i kommunen skall hjälpa oss med att förverkliga ett hus i kv. Spoleatorp, mellan Spolegatan och järnvägen. Jag ger gärna mer information till dom som är intresserade. Ring om så är fallet på tel. 046/ 14 90 39.

Birgit Assarson

Många bäckar ...

forts från sid 2

boden har tematsällningar och olika aktiviteter angående boendet i april. Samma månad (25/4) kan du gå och lyssna på en debatt om framtidens boende på Kulturen och där kan du även besöka en utställning om boendet. De teman som kommer de närmaste månaderna är "Stad och land" i maj, "Hållbar turism" i juni, "Framtidens kommunikationer" i augusti och "Miljövänligt handlande" i september.

Intressegrupper bearbetas

En annan del av Vision 21 riktar sig till speciella intressegrupper såsom personal på skolor, på

sjukhus, inom kyrkan, i byggbranschen o.s.v. Speciellt lyckat har samarbetet med kyrkan blivit. Kyrkans personal är redan på god väg att utforma en egen fruktbar sidogren av kampanjen.

Kultur är också ett utmärkt medel för att nå ut med budskap till människor. Säkert har avgåredan i mars uppmärksammat stadsteaterns cabaré "Mitt i planeten". Mejeriet kommer att anordna en musikfestival med miljön som tema i maj. Sist men inte minst planerar kampanjen att ge ut en egen tidning.

Vill du hjälpa till med tips och idéer eller få mera information så kontakta någon av de anställda informatörerna på telefon 35 52 27.

Vänsterns förstamajfirande

Carlsson orsakar nya ändringar.

VB har tidigare berättat om flera nyheter i Lundavänsterns förstamajfirande. Nu kommer det en del ändringar. De är i första hand förelagda av det relativt sena beskedet att Ingvar Carlsson blir socialdemokraternas huvudtalare.

V anpassar till s

-Vi var naturligtvis glada över att vi efter många års försök kunde få till stånd en samordning av socialdemokraternas och vänsterpartiets lokala förstamajfirande, berättar en ledamot av v-styrelsen i Lund. Det blev möjligt tack vare föreningen Aktiv Folkpark, där det sitter folk från bägge partierna i styrelsen. Parken fyller ju hundra i år. En annan förutsättning var förstås det goda samarbetet inom den kommunala majoriteten.

-Socialdemokraterna skulle ju marschera ut till parken före oss, och för att inte deras anhängare skulle behöva lyssna på våra talare, beslöt att vänstern skulle ha möte först och demonstration efteråt. Bakvänt förstås, men eftersom initiativet till samordningen var vårt tyckte vi det var vår sak att anpassa oss.

Carlsson för tidig

-Så kom före påsk beskedet att Ingvar Carlsson blir socialdemokraternas huvudtalare i Lund, och att de fördensfulla tidigarelägger sitt program cirka två timmar för att han sen ska hinna upp till Halmstad. Lite delikat var ju uppgiften att Malmö som först fick erbjudandet om statsminister tackade nej av praktiska skäl.

-I det läget ansåg Aktiv Folkpark, som ansvarar för programmet i parken, att även vänstern kunde få ha sitt avslutande möte där. Det har numlats lite över detta bland socialdemokraterna, men de tycks inse att det är en konsekvens av deras egna programändringar.

-Vänsterns demonstration har i många år avgått från Clemenstorget kl. 14. Nu blir det i stället samling på Stortorget kl. 13 med avmarsch cirka en halvtimme senare. Den

exakta tidpunkten är beroende av när blåsmusikerna hinner in från sina andra engagemang i Skåne. Mötet i Folkets park lär dock börja 14.15.

Ann och Karin talar

-V-demonstrationen i Lund brukar vara den största i landet efter Stockholm och Göteborg. Det gör att den som talare har attraherat partiets ledande rikspolitiker. I år fick vi avstå från den möjligheten på grund av den lokala samordningen - det gick t.ex. inte att dela talare med Malmö, dit riksdagsman Hans Andersson kommer.

-Lyckligtvis har vi några egna medlemmar med nationella uppdrag och dimensioner. Dit hör Ann Schlyter och Karin Svensson Smith, och de kommer att dela på uppgiften. Båda är som flitiga medarbetare i VB alltför kända för att behöva presenteras närmare för läsarna. Det kan dock noteras att båda två i diskussionen har figurerat som allvarliga kandidater till en hög placering på v-listan till EU-parlamentet - särskilt sen det blev känt att man på andra håll har lanserat Marianne Eriksson.

-Efter mötet i Folkets park räknar vi med att deltagarna blandar sej med de övriga parkbesökarna, både socialdemokrater och alldeles vanliga Lundabor. År värdet gynnsamt lär det bli en stor tillställning i Folkets park. Dragkampen mellan s- och v-politiker är förstås en attraktion. Särskilt sympatiskt i dessa kristider är den lågprislinje för attraktioner och serveringar som arrangörerna har proklamerat.

Öppet hus i stadshallen

-Men det går att få kaffe även före demonstrationen. Som vanligt har vänsterpartiet Öppet hus med servering och musik i stadshallen från kl. 11.

-Också som vanligt är det en hel del praktiska förberedelser som behöver utföras. En egen förstamajaffisch trycks, affischbockar ska placeras ut, banderoller ska iordningställas och plakat ska textas. För detta blir det ett arbetsmöte på partilokalen nu på söndag.

-För första gången på flera år sprider vi också ett massflygblad till hushållen. Det informerar om första maj men också om den rödgröna majoritetens kommunalpolitiska resultat. Spridningen av det flygbladet är en stor arbetsuppgift som vi hoppas att många är med och delar på. Det kan hämtas på v-lokalen med början fredag eftermiddag.

Missnöje med regeringen

-Vi hoppas att förstamajfirandet blir framgångsrikt för alla parter. Men framför allt bör det komma många deltagare på vänsterns demonstration och möte för att visa Ingvar Carlsson och andra, att missnöjet är stort med den vändning som regeringspolitiken nu har tagit.

Protest mot p-platser

Byalaget på Klostergården överklagar trafiknämndens beslut att bygga parkeringsplatser längst in i säckgatorna. P-platserna kommer att ligga alldeles för nära fönster med luftintag i näraliggande bostadshus, skriver Byalaget. Miljöförvaltningen håller med om kritiken. Det är inte lämpligt att anlägga parkeringsplatser närmare än 15 meter från fönster med luftintag. Det handlar om 18 platser som planeras 6 meter från husen. Byalagets förslag är i stället att den nuvarande 30-minutersparkeringen i säckgatorna förlängs till 2 timmar.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet

NY ADRESS.....

Kommentar till "Erfarenhet av Skånesamverkan"

Jag anser att Lennart Johanssons förslag att Försäkringskassan ska bli huvudman för regionssjukhusen är dåligt. Landstinget är inte allför demokratiskt men då finns åtminstone något demokratiskt inflytande, med FK som huvudman skulle vi helt mista det.

Förutom av demokratiskäl är jag skeptisk mot utökat rehabiliteringsansvar. Tanken var väl i och för sig god men har i praktiken slagit snett. I praktiken har det allför mycket kommit att innebära att FK utför rehabilitering.

Rehabilitering ska utföras av personal med utbildning för detta, t ex vårdteam med läkare, sjukgymnast, arbetsterapeut, kurator, psykolog m fl och/eller av AMI-liknande verksamhet. Att låta en f.f.a. administrativ enhet med personal utan rehabiliteringskompetens som FK utföra rehabilitering gör att resultaten blir dårefter. Jag tycker att samma övertro på FK:s kunskaper vad gäller vård - rehabiliteringskunskande ligger i LJ:s yttrande.

Makten över vården bör naturligtvis i första hand ligga hos brukarna, men kanske även i någon mån hos vårdpersonalen. Möjligen kan man tänka sig att FK finns med som en tredje part som kan ha viss överblick över och synpunkter på var rehabiliteringsresurser saknas - men *det* är något helt annat än att vara huvudman för verksamheten. OS

Svar till Rolf L Nilson

Vid vänsterpartiets kulturkonferens i Lund förra helgen kom der upp ett förslag från f d riksdagsmannen Rolf L Nilson att man skulle överföra pengar från jordbruksstödet till kulturen. Mot detta gjorde jag invändningen att man i stället skulle skära i den del av JAS-programmet som ännu ej är beställt.

Jag anser också att bönderna gör en kulturgärning genom att hålla vårt kulturlandskap öppet. När det gäller goda livsmedel i EU-tider är också våra bönder en garanti för antibiotikafria djur som ger en god matkultur till oss.

Kultur är faktiskt inte bara ordbruk som Rolf sade utan också jordbruk.

Göte Bergström

Äntligen ...

Det är riktigt aprilväder när detta skrives. I ena ögonblicken sitter man vid en grönkoppig hallonbuske och solar sig, i näst ögonblick faller en snöflinga på ens nästipp. Jorden är tung av fukt och har inte rett sig riktigt ännu. En stare sitter uppe i stora päronträdet och markerar revir; den kommunala vattentunnan i zink har placerats ut vid tomthörnets vattenkran, som dock ännu inte ger vatten.

Naturen ligger verkligen i startselen. Ett säkert tecken på att den stora tillväxtperioden närmar sig är att sambon vill ha hjälp med att klippa bort fjolårets björnbärsskott. Det

går ganska bra men av misstag tar jag också ett fårskt skott. Jag får bannor från matriarkatet, men jag faller tillbaka på den gamla sanningen att man i en trädgård nästan aldrig kan beskära för mycket. Men om sanningen ska fram har jag själv svårt för det där. Jag kan inte vid att klippa ner mina gamla rosor såsom visdomen tillråder.

Förra året köpte jag ju en kolonilott som bara låg några meter från sambons "Fattiglyckan" (min får väl heta "Finnboda"). Den hade ägts sen urminnes tider av ett gammalt par, där hustrun förra året dog och mannen av chocken blev dement. Jag har inte velat gräva så mycket eftersom paret genom åren stoppat ner lökar överallt som

Från Tappan

ingalunda står i raka rader. Huset är från industrietställningen 1907 i stadsparken där det fungerade som gottekiosk. Det är ganska välbehållet men visst luktar det mögel.

Men jag har inte övergivit "Finnland", det område som ligger mellan kolonisamhället S:t Måns och järnvägen och som är tillgängligt över sambons tomt tack vare en liten stubbe, som är dold i en syrenbuske, och som jag kan kliva på för att svinga mig över staketet (jag kan också gå över järnvägsspåren, det är illegalt numera men dock förekommande). Jag är nu ensam kvar som odlare på detta område, de andra har hittat bättre lotter eller blivit

för gamla. Halvruttna redskapslådor, ofta med intakta lås, minner om den outsiderskultur vid sidan av det kommunalt reglerade koloniområdet, som existerat här. Det finns snår av hallon, krusbär, björnbär och vinbär, som jag tullar av, och det finns ett gräpärönträd som varje år ger mycket frukt. I min kolonilott är jag en socialt accepterad medborgare men väl över staketet är jag mer av tattare; Huckelberry Finn på nya äventyr.

Jaha, det här var en lägesbeskrivning. Nu går jag och gräver upp ett potatisland. Det lönar sig inte, en liten säck sättpotatis av märket Ukama kostar 75 kr och det skulle man få mycket matpotatis för. Men konstigt nog känns det ändå meningsfullt...

Firm

Nytt nätverk för ung europeisk vänster

Efter kommunismen sammanbrott i östeuropa föll också samarbetet mellan de kommunistiska ungdomsorganisationerna i WFDY (World Federation of Democratic Youth) samman. Denna organisation hade dominerats av det sovjetiska "Komsomol". När de omvälvande förändringarna inträffade i öststaterna följde i de europeiska vänsterorganisationerna en period av förvirring och förlamande känsla av socialismens totala nederlag. Ur detta kaos har förnyelse följt för de flesta av vänsterns ungdomsorganisationer i Europa. Tyvärr har WPDY inte förnyats utan hårdnackat stått kvar vid sina gamla dogmatiska ståndpunkter. Följden har blivit att många av vänsterns ungdomsorganisationer i de europeiska länderna har lämnat WFPY. Ung Vänster i Sverige lämnade organi-

sationen 1992. Behovet av nya samarbetsformer är alltså stort. Ung Vänster i Sverige har tillsammans med bl.a. unga "broderpartier" från de nordiska länderna, och unga medlemmar från det tyska PDS arbetat för att bilda en ny samarbetsorganisation. Denna nya organisation, som kallas ENDYL (European Network of the Democratic Young Left), har hittills 9 medlemsorganisationer från 8 olika länder i Europa. Dessa är ungvänsterorganisationer från de nordiska länderna, från Grekland, Spanien, Belgien och från Tyskland. Stadgar och politisk plattform har man hunnit formulera och dessa väntar ännu på att godkännas av alla medlemsorganisationer. Än så länge är organisationen i sin linda men en politisk plattform är åtminstone ett första steg på vägen mot samarbete i mera konkreta frågor.

Kvarnbys röda äpple

Föreningen Kvarnbyskolan skall från i år dela ut ett sk aktivistpris. Det sker i samverkan med folkhögskolan som också betalar prissumman på 5.000 kronor. Priset skall belöna enskild eller organisation som på lokal eller regional nivå genom kulturellt, politiskt eller annat samhällsinriktat arbete strävat efter att förbättra och/eller belysa människors livsvillkor.

Det första röda äpplet går till Kurt Sjöström, en välkänd politisk profil i Malmö. "Kurt har med oförtröttlig energi, engagemang och stor handlingskraft tagit initiativ för att aktivera och organisera människor i Malmö kring olika sociala frågor. Priskommittén vill gärna framhålla Kurts avgörande insatser när det gäller Kvarnby folkhögskolas bildande." Förutom sitt mångåriga fullmäktigearbete, har Kurt skrivit, startat massor av projekt inom vänstern och engagerat sig mot orättvisorna i samhället. Ett av hans senaste projekt har varit Kvarnby folkhögskola. Utan hans envishet hade nog inte skolan startat. Ett välförtjänt tack till Kurt som precis har lämnat skolans styrelse.

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må kl 19.30 på partilokalen. Ämne: beredning av kommunfullmäktige.

RÖDA KAPELLET Appelmötesspelning lö 22/4. Samling 10.45 på Mårtenstorget. Tag med: 8, 76, 136, 271, 281, 288, 294, 298A. Vi spelar 11 - 12. Rep sö 23/4 kl 18.15 för domkyrko-spelare. Vi repar nr: 1, 2, 12, 31, 76, 271, 288, 292.

Ordinarie rep kl 18.45 för samtliga. Tag med 1:a maj repertoaren + 209.

HASSES SLÄKT Rep onsd 26/4 kl 19.00 på Svanegatan 3 inför 1:a maj spelningen.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Göran Persson, Kajsa Theander m fl.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82. Manus mottas gärna på 3,5" diskett i Word eller WP för Mac eller PC. Telefon till redaktörerna: Kajsa Theander 046 - 13 28 40. Thomas Schlyter 046 - 14 75 05. Rolf L Nilson 046 - 12 90 44. Vid utebliven tidning ring: Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.